

Znak: IG.III.7041/2-136/10

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (j.t. - Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLVI/211/10 Rady Miejskiej w Koprzywnicy z dnia 27 października 2010r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości „Koprzywnica” gmina Koprzywnica.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 27 października 2010r. Rada Miejska w Koprzywnicy podjęła uchwałę Nr XLVI/211/10 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowości „Koprzywnica” gmina Koprzywnica.

W dniu 17 listopada 2010r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Gminę do złożenia wyjaśnień i ustosunkowanie się do przedłożonych do uchwały zarzutów.

W wyznaczonym terminie, tj. do dnia 23 listopada 2010r., Przewodniczący Rady Miejskiej w Koprzywnicy nie złożył żadnych wyjaśnień. Natomiast do tuż. organu, w dniu 23 listopada 2010r. wpłynęło pismo Burmistrza Miasta i Gminy Koprzywnica z dnia 22 listopada 2010r., znak: DU.IV.7321/5/10 odnoszące się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonych wyjaśnień, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z naruszeniem prawa dotyczącym trybu oraz zasad sporządzania planu miejscowego.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) - zwanej dalej ustawą stanowi, że naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego oraz istotne naruszenie trybu jego sporządzania, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

I. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 17 pkt 7 lit. „e” ustawy oraz § 2 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 maja 2004r. w sprawie sposobu uwzględniania w zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. Nr 125, poz. 1309) w związku z art. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 z późn. zm.) poprzez niezgodnienie z Agencją Wywiadu przedmiotowego projektu planu miejscowego.

Zgodnie z art. 17 pkt 7 lit. „e” ustawy burmistrz uzgadnia projekt planu miejscowego z właściwymi organami wojskowymi, ochrony granic oraz bezpieczeństwa państwa.

W rozumieniu art. 2 ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu organem właściwym w sprawach ochrony bezpieczeństwa państwa jest Agencja Wywiadu.

Natomiast zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 3 ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury właściwe organy bezpieczeństwa państwa zgłaszają potrzeby w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa

w zagospodarowaniu przestrzennym poprzez uzgadnianie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie dostosowania ustaleń tego projektu do wymagań wynikających z potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa.

Przedmiotowy projekt planu miejscowego nie został uzgodniony z Agencją Wywiadu. W dokumentacji prac planistycznych, w rozdzielniku do zawiadomienia o udostępnieniu do uzgodnienia projektu planu nie jest wyszczególniona Agencja Wywiadu jak również brak jest zwrotnego potwierdzenia odbioru od tego organu.

Odpowiadając na wszczęcie postępowania nadzorczego, Burmistrz Miasta i Gminy Koprzywnica dołączył pismo z dnia 15 listopada 2010r., znak: DU.IV.7321/3/10 skierowane do Agencji Wywiadu z prośbą o uzgodnienie projektu przedmiotowego planu miejscowego. Do dnia 2 grudnia 2010r. Gmina nie dostarczyła odpowiedzi od Agencji Wywiadu.

Brak odpowiedzi tego organu nie można traktować jako uzgodnienia projektu planu w trybie art. 25 ust. 1 ustawy, ponieważ ww. wystąpienie Burmistrza o przedmiotowe uzgodnienie nastąpiło już poza trybem sporządzania planu miejscowego, określonym art. 17 ustawy.

2. Uchwała narusza art. 17 pkt 6 lit. „c” ustawy poprzez brak ponowienia opiniowania zmienionego projektu planu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. „c” ustawy burmistrz opiniuje projekt planu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska

Projekt planu miejscowości „Koprzywnica” został pozytywnie zaopiniowany z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Kielcach pismem z dnia 30 lipca 2009r., znak: RDOŚ-26-WPN.II-7041-111/09/mk.

Natomiast uchwalony plan miejscowy zawiera inne zapisy dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego (§ 5 uchwały) w porównaniu z projektem planu zaopiniowanym z RDOŚ. Skoro Burmistrz postanowił zmienić zapisy projektu planu po zaopiniowaniu z RDOŚ (związane nie tylko z inwestycjami celu publicznego z zakresu łączności publicznej), to powinien (przed uchwaleniem tego planu) ponowić procedurę opiniowania z tym organem.

II. W zakresie naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 15 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004r. Nr 121, poz. 1266 z późn. zm.) poprzez dopuszczenie w planie miejscowym lokalizacji sieci i urządzeń infrastruktury technicznej na terenach leśnych bez uzyskiwania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy burmistrz sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 2 i 5 tej ustawy przeznaczenie na cele nieleśne gruntów leśnych wymaga uzyskania zgody właściwego organu.

W § 24 ust. 2 ustaleń szczegółowych uchwały, dotyczących terenów oznaczonych symbolem ZL - tereny lasów oraz grunty do zalesienia, zawarto zapis: „dopuszcza się lokalizację sieci i urządzeń infrastruktury technicznej”.

Z zapisu tego wynika, że na wszystkich terenach lasów, na obszarze objętym granicami przedmiotowego planu miejscowego, można w dowolnym miejscu lokalizować sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, a więc także np.: sieci gazowe lub wodociągowe, bez uzyskiwania zgody (której dokonuje się w planie miejscowym) na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

III. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa:

1. Należy doprecyzować ustalenia szczegółowe planu miejscowego odnoszące się do terenów 10MNR, 11 MNR, 13MNR, 14MNR 15MNR, 16MNR - § 13 uchwały, w zakresie ograniczeń dotyczących zakazu **nowej zabudowy** w odległości mniejszej niż 50m od stopy wału po stronie odpowietrznej, zgodnie z art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (Dz. U. z 2005r., Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.).

Art. 85 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo wodne stanowi, że dla zapewnienia szczelności i stabilności wałów przeciwpowodziowych **zabrania się** wykonywania obiektów budowlanych, kopania studni, sadzawek, dołów oraz rowów w odległości mniejszej niż 50m od stopy wału po stronie odpowietrznej.

W części obszaru objętego planem miejscowym znajdują się tereny budowlane (MNR- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w zabudowie zagrodowej) w odległości mniejszej niż 50m od stopy wałów przeciwpowodziowych rzeki Koprzywianki. W rysunku planu tereny te oznaczono czerwonym, pionowym szrafem i nazwano „ograniczenia zabudowy wynikające z ustawy Prawo wodne”.

W § 5 ust. 5 pkt 8 uchwały (postanowienia ogólne) znajduje się jedynie zapis dotyczący obiektów budowlanych **już istniejących**, a mianowicie: „istniejąca zabudowa jednorodzinna i zagrodowa oraz budowle drogowe występujące w 50 metrowym pasie ochronnym wałów przeciwpowodziowych mogą być remontowane i przebudowywane w sposób nie powodujący ingerencji w powierzchnię terenu.”

Wobec powyższego, w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych podczas realizacji planu miejscowego, należy doprecyzować ustalenia planu w omawianej kwestii.

2. W § 3 ust. 4 pkt 9 uchwały dotyczącym definicji wskaźnika intensywności zabudowy należy jednoznacznie określić czy sumę powierzchni całkowitej wszystkich kondygnacji nadziemnych należy odnosić do powierzchni całkowitej działki budowlanej, czy terenu wyznaczonego liniami rozgraniczającymi.

3. Występuje niespójność między § 5 ust. 11 uchwały a § 9 ust. 7 pkt 4 uchwały.

W § 5 ust. 11 uchwały zawarto zapis: „**Na terenach zabudowy mieszkaniowej** (MN, MN,R i U,MN) ustala się zakaz lokalizacji przedsięwzięć wymagających i mogących wymagać przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko (**za wyjątkiem** lokalizacji dróg publicznych i związanych z nimi urządzeń, sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, w tym inwestycji celu publicznego z **zakresu łączności publicznej o nieznacznym oddziaływaniu**)”.

W § 9 ust. 7 pkt 4 uchwały zawarto zapis: „dopuszcza się lokalizację urządzeń telekomunikacyjnych na masztach nadawczych **poza terenami zabudowy mieszkaniowej**”.

4. Występuje niespójność między § 7 pkt 4 lit. „a” uchwały, w którym dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) określono powierzchnię działki dla zabudowy **szeregowej**, a § 12 ust. 4 pkt 1 uchwały, w którym dla tego rodzaju zabudowy dopuszczono wyłącznie budynki jednorodzinne **wolnostojące**.

5. Występuje niespójność między tekstem uchwały a rysunkiem planu. W tekście uchwały odniesiono się do obowiązującej linii zabudowy (np. § 14 ust. 5 pkt 2, § 12 ust. 5 pkt 2), natomiast na rysunku planu wyznaczono jedynie nieprzekraczalne linie zabudowy.

W odpowiedzi Burmistrza na wszczęcie postępowania nadzorczego użyto sformułowań: „treść zapisu może zostać wykreślona”, paragraf „otrzyma brzmienie”. Zaznacza się, że takie zmiany ustaleń planu mogą wymagać powtórzenia procedury sporządzania planu w odpowiednim zakresie.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w całości.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Bożentyna Patka-Kruba